II

*(Незаконодателни актове)*

# РЕГЛАМЕНТИ

## РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 248/2010 НА КОМИСИЯТА

**от 24 март 2010 година**

**за изменение на Регламент (ЕО) № 1484/95 относно определяне на подробни правила за прилагане на системата на допълнителни вносни мита и относно фиксиране на допълнителни вносни мита в секторите птиче месо и яйца и за яйчен албумин, и на Регламент (ЕО) № 504/2007 относно определяне на подробни правила за прилагането на режима за допълнителни вносни мита в сектора на млякото и млечните продукти**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ([1]), и по-специално член 143, буква б) във връзка с член 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 614/2009 на Съвета от 7 юли 2009 г. относно общата система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин ([2]), и по-специално член 3, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

(1) В член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1484/95 на Комисията ([3]) и член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 504/2007 на Комисията ([4]) се постановява, че когато вносната цена CIF на дадена пратка надвишава приложимата представителна цена, вносителят трябва да депозира обезпечението, посочено в член 248, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността ([5]), равно на размера на допълнителното мито, което би платил, ако изчислението на допълнителното мито е направено на базата на представителната цена, приложима за въпросния продукт.

(2) В подобен случай обаче в член 38, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 951/2006 на Комисията от 30 юни 2006 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на търговията с трети страни в сектора на захарта ([6]) се постановява, че вносителят трябва да внесе гаранцията по член 248, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 в размер, равен на разликата между размера на допълнителното мито, изчислен въз основа на приложимата за съответния продукт представителна цена, и размера на допълнителното мито при внос, изчислен въз основа на цената CIF при внос на съответната партида.

(3) С цел хармонизиране на методите на изчисление, които се прилагат в различните сектори, е уместно да се уеднакви методът, предвиден в член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1484/95 и член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 504/2007, с метода, предвиден в член 38, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 951/2006.

(4) Член 3, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1484/95 и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 504/2007 определят сроковете, в които вносителят трябва да докаже, че пратката е пласирана според условията, потвърждаващи съответствието с вносната цена CIF. Изглежда, че на практика процедурата по вноса и продажбата на стоки в рамките на системата е станала много по-диференцирана. Докато по-рано само един оператор уреждаше едновременно покупката в третата държава, пускането в свободно обращение и продажбата в Общността, днес в различните операции участват няколко оператори, поради което спазването на тези срокове често се оказва невъзможно. Следователно е уместно тези срокове да бъдат удължени.

(5) Следователно регламенти (ЕО) № 1484/95 и (ЕО) № 504/2007 следва да бъдат съответно изменени.

(6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

([1]) ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 8.
([3]) ОВ L 145, 29.6.1995 г., стр. 47.
([4]) ОВ L 119, 9.5.2007 г., стр. 7.
([5]) ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 178, 1.7.2006 г., стр. 24.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

*Член 1*

В член 3 от Регламент (ЕО) № 1484/95 параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. В случая, посочен в параграф 2, вносителят трябва да депозира обезпечението, посочено в член 248, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, равно на разликата между размера на допълнителното мито, изчислен въз основа на приложимата за съответния продукт представителна цена, и размера на допълнителното мито при внос, изчислен въз основа на цената CIF при внос на въпросната пратка.

4. Вносителят разполага с два месеца от датата на продажбата на въпросните продукти, в рамките на срок от девет месеца от датата на приемане на декларацията за освобождаване за свободно обращение, за да докаже, че пратката е пласирана според условия, потвърждаващи съответствието с цените, посочени в параграф 2. Неспазването на някой от тези срокове води до загуба на депозираното обезпечение. Въпреки това периодът от девет месеца може да бъде удължен от компетентните органи най-много с три месеца по искане на вносителя, което трябва да бъде надлежно обосновано.

Депозираното обезпечение се освобождава, доколкото е осигурено доказателство за условията по пласирането по удовлетворителен за митническите органи начин. В противен случай обезпечението се задържа чрез плащането на допълнителните мита.“

*Член 2*

В член 4 от Регламент (ЕО) № 504/2007 параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. В случая, посочен в параграф 2, вносителят трябва да депозира обезпечението, посочено в член 248, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията (*), равно на разликата между размера на допълнителното мито, изчислен въз основа на приложимата за съответния продукт представителна цена, и размера на допълнителното мито при внос, изчислен въз основа на цената CIF при внос на въпросната пратка.

4. Вносителят разполага с два месеца от датата на продажбата на въпросните продукти, в рамките на срок от девет месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че пратката е пласирана според условия, потвърждаващи съответствието с цените, посочени в параграф 2. Неспазването на някой от тези срокове води до загуба на депозираното обезпечение. Въпреки това периодът от девет месеца може да бъде удължен от компетентните органи най-много с три месеца по искане на вносителя, което трябва да бъде надлежно обосновано.

Депозираната гаранция се освобождава, доколкото е представено доказателство за условията при пласирането по удовлетворителен за митническите органи начин. В противен случай обезпечението се задържа чрез плащането на допълнителните мита.

_____

(*) ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.“

*Член 3*

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 май 2010 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 24 март 2010 година.

*За Комисията*

*Председател*

José Manuel BARROSO